

[Recensie: The Delicate Project - Sun Replace the Moon](#)

09.04.2009 door [Joshua Broersma](#)

Voordat ik het onlangs gereleasde album *Sun Replace the Moon* van [The Delicate Project](#) ga bespreken is het voor de meeste lezers wel handig om even een korte introductie te geven van deze 'one-man band'. Het muzikale brein achter The Delicate Project is zanger en pianist Gerlov van Engelenhoven. Van Engelenhoven staat onder contract bij de lokale platenmaatschappij [Minderbinder Music](#), een Leids platenlabel dat in 2008 is opgezet door labelhouder Eduardo Felici en zich op beginnende bands en rockmuziek richt.

Sun Replace the Moon is het eerste album dat deel uitmaakt van een groter project dat ergens in 2005 van start is gegaan. Uiteindelijk zal het project gaan bestaan uit zes albums, waarvan de eerste vijf reeds geschreven zijn. De opnames van dit eerste album zijn in 2007 begonnen en op 26 maart jl. was de albumrelease in het Leidse [Q-Bus](#). In de tussentijd heeft Van Engelenhoven een groep muzikanten om zich heen geschaard die hem zowel in de studio als op het podium begeleiden. Hij wordt muzikaal ondersteund door Miriam Bruijning op gitaar en Bas Blanken op de bas. Alhoewel Van Engelenhoven zijn nummers zelf schrijft wordt hij aangevuld door gitarist Rik Peters, die verantwoordelijk is voor de op het album te horen gitaarpartijen.

Het album *Sun Replace the Moon* bestaat uit 15 tracks en is met 66 minuten goed gevuld. Wat opvalt wanneer je de playlist van het album bekijkt is dat je de titels van drie nummers die je in het begin van het album aantreft later weer tegenkomt als '... part 2'. Dit suggereert dat de componist door het album heen een verhaal probeert te vertellen. Deze suggestie wordt versterkt door het feit dat de nummers vaak zonder pauze op elkaar volgen.

Het album bouwt zich muzikaal op tijdens de eerste drie nummers. Het eerste nummer is een intro van een minuut die door de pianopartij en het 'scratchen' van elektrische-gitaarsnaren een mystiek gevoel achterlaat bij de luisteraar. Het tweede nummer, dat 'Overture' heet, is duidelijk geschreven om het publiek alvast warm te maken voor wat gaat volgen. Deze term wordt al sinds de tijd van Mozart gebruikt als voorbode voor de rest van het werk. Alhoewel dit nummer met klassieke piano begint wordt het al snel duidelijk dat Van Engelenhoven zich niet heeft laten inspireren door Mozart, maar door [The Who](#), die voor hun rockopera [Tommy](#) halverwege een *underture* hebben geschreven. Een *underture* komen we halverwege *Sun Replace the Moon* ook tegen.

Het album laat zich verder ook een als een rock-opera beluisteren. Als ik, na het album een paar keer te hebben beluisterd, een track probeer op te zoeken die ik wel lekker vond klinken heb ik geen idee welke track het geweest zou kunnen zijn. Dit komt omdat het album uit één geheel lijkt te bestaan. Het 'verhaalelement' wordt goed benut door de duidelijke op- en afbouw van het album, waardoor er veel dynamiek ontstaat. Dynamiek die ook voortkomt uit de abrupte ritmische overgangen, die fans van progressive-rockbands als [The Mars Volta](#) zeker zullen waarderen. Op de wat minder beoefende luisteraar komt dit mogelijk wat te onrustig over. De zangstem van Van Engelenhoven heeft een lekker scherp randje, die mij tijdens de hogere zangstukken als (ex-)Guns & Roses-fan zelfs deed denken aan frontman Axl Rose.

Minpuntje van het album vind ik, ondanks Van Engelenhoven's goede beheersing van het instrument, het feit dat de piano vaak wat te dominant aanwezig is. Op de site van het platenlabel las ik dat gitarist Rik Peters 'often seems to battle the egocentrism of Gerlov's piano.' In deze uitspraak kan ik me aan de hand van de gitaarpartijen die op het album te horen zijn wel vinden. De gitaar is echter naar mijn mening te zacht mee-gemixt, waardoor deze 'battle' grotendeels uitblijft. Dit is jammer, want dit had het album nog dynamischer kunnen maken. Misschien dat dit in een live-setting beter tot zijn recht komt.

Al met al is *Sun Replace the Moon* een interessant album. Het is niet bedoeld als achtergrondmuziek, maar vooral voor luisteraars die op zoek zijn naar een verhaal in muziek. Het is zeker de moeite waard om eens te beluisteren. Wel raad ik sterk aan om het gehele album achter elkaar door te beluisteren met het idee van een rockopera in het achterhoofd.

Tags: [cd-recensie](#), [progressive rock](#), [Sun Replace the Moon](#), [The Delicate Project](#)